

ΠΑΝΟΠΗ

990

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα..... ἐτησίᾳ φρ. 12
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι..... » 14
 Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα » 20
 Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει..... » 16

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 ἢ στίχος..... λεπ. 20
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ'
 ἀποκοπήν.

AVVISO

In seguito a disposizione dello Spettabile Consiglio di Amministrazione del Lloyd Austro-Ungarico di Trieste, si ha l'onore di partecipare che, dal primo Gennaio 1884 viene tolta l'iscrizione a bordo dei Signori Passaggieri, i quali restano analogamente avvertiti di prendere presso l'Agenzia, il relativo Viglietto di passaggio, senza il quale, non sarebbero accettati a bordo.

Sira li 31 Dicembre 1883.

Dall' Agenzia del Lloyd Austro-Ungarico
 L' Agente

G. B. Calvi.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διαταγή του ἐν Τεργέστη Σ. Διοικητικῷ Συμβουλίου του Αὐστροουγγρικοῦ Λόυδ, ἡ ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων ἐκδοσις τῶν εισιτηρίων παύει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1884 (ν. ἔ.)

Εἰδοποιῶνται ἐπομένως οἱ κ.κ. ἐπιβάται ὅπως λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ πρακτορείου τὰ εισιτήρια αὐτῶν, καθόσον ἀνευ τούτων δὲν θὰ γίνωνται δεκτοὶ ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων.

Σύρος, τῆ 19/31 Δεκεμβρίου 1883.

Ὁ Πράκτωρ του Αὐστροουγγρικοῦ Λόυδ

I. B. Κάλβης.

Τὸ πολύκροτον, ταραχῶδες, ὕβρεως δὲ καὶ πολλῆς ἀτασθαλίας μεσὸν πολιτικῶν ζήτημα ἤχθη τέλος πάντων εἰς πέρας καὶ οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ, παρακάμφασα ἐν μεσῷ πολλῆς τρικυμίας τὸν ἀπειλοῦντα αὐτὴν σκόπελον, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἡρέμου ἐξακολουθήσεως τῶν νομοθετικῶν τῆς ἔργων, ἐξ ὧν ἐλπίζομεν νὰ προέλθῃ εὐάρεστόν τι διὰ τὸ ὅλον τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἡ ἀντιπολιτευσίς μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀγόρευσιν καταδείξασα τὸ ἀκαταμάχητον ἐν λόγοις καὶ

ἐπιχειρήμασι τοῦ ῥήτορος, ἐπίσθη ὅτι λίαν προῶρως προὐκάλεσε τὸ πολιτικὸν ζήτημα, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἐδάφους λίαν ὀλισθηροῦ δι' αὐτὴν, περὶ σμικρὰ καὶ ταπεινὰ καὶ περὶ προσωπικῶν μᾶλλον μαχομένη, ἢ περὶ ἀρχῆς καὶ προγράμμα πολιτικῶν τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται νὰ κλονίσῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν ὑποστηρίζόντων τὴν Κυβέρνησιν. Ἦτο δὲ ἐπόμενον εὐχερῶς εὐάλωτος νὰ ἀποβῇ τοῖς ἀντιπάλοις ἡ θέσις αὐτῆς, εἰς τοιαύτην ἀπόγνωσιν μετὰ τὴν ἤτταν γενομένης, ὥστε νὰ διανοηθῇ νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ δὲ χεῖριστον καὶ νὰ ἀπειλήσῃ ὅτι θὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ὀργάνων τῆς προκλητικῆς πρὸς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας προκηρῦξεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, λησμονήσασα, ὅτι οἱ διδάσκαλοι τῶν τοιούτων πραξικοπημάτων αὐτοὶ πρῶτοι ἀπολαμβάνουσι τὰ διδασκάλια παρὰ τῶν οὕτω διδασκομένων. Εὐτυχῶς ὑπερίσχυσιν ἡ σύνεσις τοῦ κ. Α. Δελιγεώργη, λελογισμένην ἀντιτάξαντος ἄρνησιν εἰς τὴν σκοπούμενην παρὰ τῶν ἄλλων ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ἀποδείξαντος δὲ ὅτι μείζονα σύνεσις καὶ περινοίαν ἔχει οὗτος, ὁ χθὲς ἀκόμη τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου ἀρχάμενος, ἢ οἱ ἐγγράσαντες ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ, ἀξιοῦντες δὲ νὰ διευθύνωσιν ὡς ἀρχηγοὶ κόμματος τὰς τύχας Ἑθνους, πολλὴν ἀνάγκην ἔχοντος ὅπως ἐκ τῶν πράξεων καὶ τῆς πολιτείας τῶν προκαθεζομένων τοῦ λαοῦ διδάσκηται τὸ ὑπῆκοον τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος ὑποταγήν. Ἡ Κυβέρνησις περιβεβλημένη ἤδη δύναμιν ἀπαρτίας, ἐκ μόνων τῶν ὀπαδῶν αὐτῆς καταρτιζομένην, δέον κατὰ τὸν «Αἰῶνα» νὰ μισθώσῃ τὸν ὑπομιμνήσκοντα αὐτῇ ὅτι ὀφείλει νὰ μὴ ἐπαρθῇ, ἀλλὰ μετριοφρόνως τὴν νίκην φέρουσα νὰ συλλογίζηται ὅτι ἤδη, παντοκρατορίαν κεκτημένη, φέρει καὶ τὰς εὐθύναις τῶν πράξεων αὐτῆς ἀνεραίας καὶ σοβαρωτέρας ἢ πρότερον, καὶ ὅτι ὀφείλει οὐ μόνον νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι ἕως τῶρα κατέλιπεν ἀνεκτέλεστον, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἐπηγγέλθη νὰ πράξῃ ἐν τῷ μέλλοντι, τοῦτο μετὰ περινοίας καὶ προσοχῆς νὰ διαπεράνῃ, διότι ὅσα μείζων ἢ ἐλευθερία τῆς ἐνεργείας, τοσούτω μείζων καὶ ἡ εὐθύνη. Ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὸ συνομολογηθῆσόμενον νέον δάνειον, ἀνάγκη νὰ προσέξῃ πολὺ, τὸς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἐκτεθειμέναις γνώμας παρ' ἀκριβολόγων μὴ παρορῶσα, μηδὲ περιορῶσα τὰς παραστάσεις τῶν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ναί, εἶνε ἀναγκαϊότατον διὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἀλλ' ἐάν, κατὰ τοὺς ἀκριβολογοῦντας περὶ τῶν τοιούτων, τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας μέλλει νὰ διαδεχθῇ μετὰ μικρὸν ἢ ἀμνηχανία πρὸς πληρω-

μὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυσιῶν τόσων δανείων, τὰ δὲ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐλλείμματα ἐπιτακτικωτέρᾳ ἀνάγκῃ ἤθελεν ὑπαγορεύσῃ νὰ ἐκλείψωσι διὰ νέων φόρων, τότε δὲν ἐπέρχεται πάλιν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ἦτοι ὁ καταλογισμὸς τῶν νέων φόρων εἰς βᾶρος τῶν φορολογουμένων, καὶ ἡ τελεία καταπτώσις τῆς Ἑθνικῆς πίστεως; Ἡμεῖς ἀπλῶς μόνον ὑποδεικνύομεν τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν, οἱ δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέχοντες βεβαίως θὰ σκέπτονται ὅπως καὶ αὐτοὶ δὲν θὰ εὐρεθῶσιν εἰς δυσάρεστον θέσιν, καὶ τὸ Ἔθνος δὲν θὰ ὠθήσῃ εἰς ἀνήκεστον χρεωκοπίαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Αἱ νέαι οἰκονομίαι περιστράφησαν εἰς τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως τοῦ δημοτ. ἐμβολιαστοῦ, ἐκτελούντος καὶ χρέη νεκροσκόπου. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἐσώθη ὁ Δῆμος ἐκ τῆς ἀπειλῆς αὐτὸν χρεωκοπίας, διότι τὴν ἐκ χιλίων δραχμῶν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ θὰ ὠφελῆται εἰς τὸ μέλλον. Λυπούμεθα ἀναγκαζόμενοι νὰ ὑπομνήσωμεν τοῖς κ. Συμβούλοις, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑρμουπόλεως ὁ Δῆμος διετῆρει ἔμμισθον ἐμβολιαστὴν καὶ ἰδίᾳ ἔμμισθον νεκροσκόπον, ὃν οὐδέτερος ἦτο ἰατρός. Ἦδη δὲ λόγῳ οἰκονομίας ἀμρότερα ἐνήσκει εἰς καὶ μόνος, ἰατρός ὢν, καὶ τὰ ἐνήσκει ἀκριβέστατα καὶ ἐπιμελέστατα ὡς δύναται νὰ μάθῃ τοῦτο ὁ βουλόμενος ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Δημαρχίας καὶ Νομαρχίας, ἢ ὑποβάλλονταὶ κατὰ μῆνα οἱ κατάλογοι τῶν δαμαλιζομένων. Ἄν θέλωσιν οἱ κ. δημοτικοὶ Σύμβουλοι πλειότερα, δυνάμεθα νὰ τοὺς διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ πόλις ὀφείλει μὲν ἕως τὴν σωτηρίαν τῆς ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῆς ἐπαράτου νόσου εἰς τὴν ἀγρυπνον μέριμναν τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ δημοτ. ἐμβολιαστοῦ, μηδένα καταλιπόντος ἀνευ δαμαλισμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ. Πρὸ τῆς σκέψεως τῶν οἰκονομικῶν ὅμως μέτρων τοῦ δημοτ. Συμβουλίου ἀποκαλυπτόμενοι, καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν τοῦ Δήμου διὰ χιλίων δραχμῶν ἀφορώντες, εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀκούσωμεν μετ' ὀλίγον ὅτι ἡ εὐλογία προσέβαλε τὴν Ἑρμοῦπολιν δι' ἔλλειψιν δημοτικοῦ ἐμβολιαστοῦ. Ναί, τὸ καθήκον τοῦτο δύναται νὰ ἀναδεχθῶσιν οἱ δημοτικοὶ ἰατροὶ, ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴ ἀναδεχθῶσι καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ οὕτως, ὡς ἄλλοι Ἀτλαντες, ἄρῃσι τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν ὤμων χερσὶν τῆς καταπλουτίσεως αὐτοῦ; Ἐπειτα τίς θὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη τοῦ νεκροσκόπου; ἢ μήπως θὰ διορισθῇ κοινὸς τις ἄνθρωπος διὰ νὰ πληρωθῶσι πάλιν τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἀποθιώσεων μὲ τὰ κλισιακὰ ἐκείνα τῶν νόσων ὀνόματα, δρακόντι, πούριτα, κόψιμο, τεραιτὶδ, φάνουσα, χτυκιδ, στένιφι, σιμυχικὸ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἂν ἦμην πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως, καὶ πρόεδρος διακρινόμενος ἐπὶ ἐλληνομαθίᾳ, δὲν ἤθελεν γείνη αἴτιος νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ Δήμου οἱ βαρβαρισμοὶ καὶ τόσα ἄλλα γελοῖα, ὅπως ἀντιμαχόμενα πρὸς τὸν αἰῶνα τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν. Ἀλλὰ μὴ τυχόν καὶ αὐτὸς ὁ δημοτικὸς ἐμβολιαστὴς προσέμερουσέ που, ἢ τοὺς κύκλους ἐτάραξέ τις, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἢ λόγῳ οἰκονομίας ἐκρίθη περιττός; Ἄναγμένομεν νὰ δημοσιευθῶσι τὰ πρακτικά.

— Ἐπανελήθησαν καὶ πάλιν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ συμβουλίου αἱ περὶ τῶν λόγων ἐριδες καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι, τὸ ἀδιέξοδον τῶν συζητήσεων προκαλέσασαι καὶ τὴν ματαιοπονίαν ἐπαναγαγούσαι. Ἐντρεπόμενοι τοὺς δημοτικούς ἀρχοντας τῶν ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους ἐπέχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ πράγματα, ἔχοντες πεποθήσιν ὅτι καὶ πάλιν ἡ σύνοσις, ἢ μετριπᾶθεια καὶ πρὸ πάντων ἡ συναίσθησις τῶν σοβαρῶν καθήκοντων ἅτινα ἔχουσι νὰ ἐπιτελέσωσιν οἱ κύριοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, θέλουσιν ἐξεύρη τὴν ἀπὸ τῶν προσκομμάτων διέξοδον, καὶ θέλουσι ταχέως φέροι εἰς πέρας τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ συναφῆ τούτῳ ἔργα. Σήπονται ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτοσάκου τὰ ἡμιτελῆ δημοτικὰ καταστήματα καὶ μένει ἀπρόσοδον τόσον κεφάλαιον δαπανηθὲν δι' αὐτὰ, καὶ ὅμως οὔτε ἐπισεγάζονται τὰ ὠκοδομημένα μέρη, οὔτε οἰκοδομεῖται τὸ ἐλλείπον τοῦ κτιρίου. Μένει ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τῆς προεκτάσεως τῆς προκουμίας, καὶ ὅμως περὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ Α ἢ τοῦ Β ἢ περὶ τῆς θέσεως τοῦ Γ ἢ Δ τετράωρος γίνονται συζητήσεις ἂν πρέπη νὰ καταργηθῇ ἢ οὐχί. Ἄνοικτειρμόνως βρέχονται καὶ ἀσθενούντες κινδυνεύουσιν ὑπὸ βρογχίτιδος οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες δι' ἔλλειψιν ἐπενδυτῶν καὶ οὐδενίᾳ ἕως τώρα λαμβάνεται πρόνοια περιποιητικῆ ὑπὲρ τῶν φρουρῶν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ οἰκοδομηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ παλαιὸν ναυπηγεῖον ἀποθήκαι ὡς τάχος, ὡς μέλλουσαι νὰ αὐξήσωσι τὰς προσόδους τοῦ Δήμου δι' ἐνοικίων ἀξιολόγων, καὶ τὸ δημοτικὸν μας συμβούλιον, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, φιλονεικεῖ διὰ τὸ συνεπὲς ἢ ἀσυνεπὲς τῶν περιόδων τῶν πρακτικῶν του, ἢ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν στιγμῶν ἢ ὑποστιγμῶν, τὸ δὲ χεῖριστον, οὐχὶ ἀβροφρόνως μηδὲ κοσμίως φέρεται ἐν τε τῇ λόγῳ καὶ τοῖς ἄλλοις τρόποις. Οἱ διαπληκτισμοὶ ἐκ τῶν λόγων θὰ καταλήξωσιν εἰς τὰ ἔργα καὶ ἡ συνέπεια τῶν ἔργων θὰ ἦνε σοβαρά, διότι θὰ ἐπαγάγῃ τὴν διάλυσιν τοιοῦτου σώματος, μὴ πειθόμενου νὰ συμφρονήσῃ.

— Ἐπὶ τῇ ἀπαισίῳ ἀκούσασαι τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν Ἑμμ. Μαγκάκη ὁ κ. Δήμαρχος ἐξέδοτο καὶ ἐδημοσίευσεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ διδάσκαλος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμουπόλεως, ὁ καταναλώσας τὸν βίον ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῆς νεότητος θανὼν κηδεύεται σήμερον περὶ τὴν 2 1/2 M. M.

Τὴν λυπηρὰν ταύτην ἀγγελίαν ἐξαγγέλλοντες τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις παρακαλοῦμεν ὅπως παρασταθῶσιν εἰς τόσῳ ἱερὸν καθήκον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Δεκεμβρίου 1883.

Ὁ Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως

(Τ. Σ.)

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

— Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν πάνυ δικαίως προσεδόκα ὅτι κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Ἑμμ. Μαγκάκη συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐμελλε νὰ ἐκφράσῃ τοῦτο τὰ συλληπητήρια τοῦ Δήμου πρὸς τὴν χίραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα διδάξαντος τὰ τέκνα τῶν Ἑρμουπολιτῶν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ἐγένεον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει γείνη εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν, καὶ ἐὰν γνωσθῇ ὅτι ἡ οἰκογένεια

νεια τοῦ μακαρίτου στερῆται τῶν πρὸς τὸ ζῆν, νὰ τάξη ἀνάλογον περίθαλψιν ὑπὲρ τῆς χήρας καὶ τῆς ἀγάμου θυγατρὸς του, διότι τοῦτο ὑπαγορεύουσι τὰ φιλόανθρωπα καὶ εὐγενῆ τοῦ Δήμου αἰσθήματα ὑπὲρ τῶν μοχθούτων πρὸς ἠθικοποίησιν τῆς κοινωνίας, τοῦτο δὲ ἐπιβάλλεται καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις δημοτικοῖς Συμβούλοις ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς ἄνδρα, διατελέσαντα ἴσως διδάσκαλον πλειόνων ἐξ αὐτῶν.

— Τὸ οἰκονομολογικὸν πνεῦμα τὸ ἐπικρατοῦν ἐν ταῖς σκέψεσι τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ Συμβουλίου, μεγάλην, ὡς φαίνεται, ἐνήσκησεν ἐπιρροὴν καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ διὰ τοῦτο ὅπως μὴ πτωχεύσῃ ὁ Δήμος ἐφείσατο πενήκοντα δραχμῶν, δι' ὧν νὰ παρασκευασθῇ καὶ προσφέρῃ στέφανον δάφνης ἐκ μέρους τοῦ Δήμου πρὸς τὸν ἀρχαῖον καὶ σεβαστὸν διδάσκαλον τοῦ Δήμου Ἰ. Μαγκάκην, τὸν ἐπὶ μίαν πενήκονταετηρίδα μοχθήσαντα πρὸς ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν τῶν Ἐρμουπολιτῶν. Δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τοῦτο ὡς ἀδιακρίσιον τοῦ κ. Δημάρχου, διότι γινώσκομεν ὅτι, ὅτε πρό τινας ἐκτελέσθη ὁ μακαρίτης Φρειδερ. Ἰλδερ, ὁ κ. Δήμαρχος ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ αὐτῷ τοιοῦτον στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, ἐπιεικνύων ὅτι τιμᾶ καὶ γεραίρει τοὺς ἄνδρας, τοὺς αφιερούοντας ἅπαντα τὸν ἑαυτῶν βίον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν συνδημοτῶν του. Καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑπαγορεύσεις οἰκονομολογικῆς.

— Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τῷ φίλῳ καὶ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Ἀντωνίῳ Γ. Γλύκα καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλότατου αὐτῶν τέκνου, εὐχομενοι νὰ μὴ δοκιμάσῃ τοῦ λοιποῦ ὁμοίαν λύπην.

— Δὲν ζραιοῦνται αἱ τάξεις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐν τῷ δήμῳ ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ γείτονι δήμῳ τῆς Συροῦ οἱ χριστοὶ καὶ οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν μοχθήσαντες ἄνδρες εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀφίπτανται εἰς τὴν αἰωνιότητα, τὸν βίον, τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτῶν καταλείποντες ἡμῖν πρὸς μίμησιν. Οἱ φίλοι Σύριοι ἐν πεθεῖ πολλῶ ἐκτελέσαντες χθὲς τὸν συμπολίτην αὐτῶν **Γεώργιον Ι. Ροσολάτον**, ἄνδρα ἐντιμον, σεβαστὸν καὶ πολυτιμον οἰκογενειάρχην, ὑπερβδουμικοντούτη μὲν γενόμενον, ἐπὶ πολλὰς δὲ περιόδους διατελέσαντα δημοτ. Σύμβουλον καὶ πρόεδρον τοῦ δημοτ. Συμβουλίου τοῦ Δήμου Συρίων, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ συντελέσαντα εἰς τὴν εὐμερίαν τῶν συνδημοτῶν του. Συλλυπούμενοι τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, εὐχόμεθα νὰ γείνωσιν αὐτοῖ τε καὶ τα τέκνα αὐτῶν μιμηταὶ καὶ ζήλωταὶ τῶν πατρικῶν ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων.

Πρὸς τὸν ζήτησαντα τὴν συνδρομὴν ἡμῶν δι' ἐπιτροπῆς παραδόξου καὶ ὑπὸ στοιχεῖα Γ. Α. οὐδεμίαν ἔχουεν δυσκολίαν νὰ παράσχωμεν αὐτὴν, ἀρκεῖ νὰ πεισθῶμεν διὰ πραγμάτων καὶ ἀποδείξεων ἀναντιρρήτων, ὅτι εἰσὶν ἀληθῆ ὅσα γράφει, ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται περὶ τῶν τιμιωτάτων ἐν ταῖς ἀνθρώποις.

— Ἐν τῇ τῆς παρελθούσης Δευτέρας συνεδριάσει τῆς Βουλῆς ἠεὶρώθη δι' ἀναστάσεως ἢ ἐκλογῆς Μεσοῆνης, ὡς μὴ ἔχοντος τὴ νόμιμα προσόντα τοῦ ἐλεγέντος βουλευτοῦ κ. Σ. Κουμουνοῦρου, εἶτα δ' ἐπεψηφίσθη εἰς ἀνάγνωσιν το νόμοσχεδίον περὶ τροποποιήσεων τοῦ φορολογικοῦ περὶ κρατιῶντων κτηνῶν νόμου, καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ γ' συζήτησις ἐπὶ τοῦ νόμοσχεδίου, τοῦ κυρουμένου τὴν σύμβασιν τοῦ δανείου τῶν 170,000,000, καθ' ἣν ἠγγόρευεν ὁ κ. Ν. Βαλσαμάκης, ὁ καὶ εἰσηγητῆς τῆς πλειονοψηφικῆς τῶν ἐξετασάσων τὴν σύμβασιν

ἐπιτροπῶν, διὰ μακρῶν ὑποστηρίξας τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως.

— Γενομένης τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐν Ἀθήναις τῆς ΚΒ' κληρώσεως τοῦ ἐκ φράγκων 60,000,000 λαχειοδανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξήχθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἀκόλουθα ποσά :

1)	48,205	κερδίζων	φράγκα	100,000
2)	19,558	»	»	10,000
3)	39,581	»	»	2,500
4)	68,431	»	»	2,500
5)	108,663	»	»	1,000
6)	94,631	»	»	1,000
7)	151,698	»	»	1,000
8)	100,784	»	»	1,000
9)	97,903	»	»	1,000

— Τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ σήμερον ἐκκυβεθέντος λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ φράγκων χρυσῶν 100,000 ἐκέρδησεν ὁ ἐκ Μάνης κ. Μπουλάκος, διδάσκαλος ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ τοῦ Καραμάνου. Τὸν ἀριθμὸν ἠγγόρασε τὴν πρῶτην τῆς σήμερον παρά τινας ἐφημεριδοπώλου, ἢ δὲ ὁμολογία ἀνῆκε τῷ ἐνταῦθα τραπεζίτῃ κ. Λαμπρινούδῃ, ὅστις, τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Μπουλάκου, τῆς ὁμολογίας εὐρισκομένης ἐν τινι τραπεζιτικῷ γραφεῖῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπλήρωσεν αὐτῷ εὐθὺς 100,000 φρ. εἰς χαρτονομίσμα. (Αἰῶν τῆς 20 τρ.)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Τέκνον τῆς εὐάνδρου καὶ ἡρωϊκῆς νήσου, ὁ **Ἐμμανουὴλ Μαγκάκης**, γεννηθεὶς ἐν τῇ πόλει Χανίων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατοετηστῆριδος, ἐκτελέσθη προχθὲς ἐν πολλῇ ἐκκλησιαστικῇ πομπῇ καὶ πολιτικῇ παρατάξει, ἐπαξίως καὶ κατὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ τοὺς πολυετείς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς πόλεως μόχθους αὐτοῦ ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως τιμηθεὶς. Ἄνὴρ ἔμφρων καὶ φιλόπατρις, μετὰ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν στρατιωτικῶν του καθόντων ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, κατέφυγεν εἰς Κύθηρα μετὰ τῆς πατρικῆς του οἰκογενείας, τὸν πατέρα νεκρὸν καταλιπούσης ἐν τῷ πεδίῳ τῶν μαχῶν, μετ' ἄλλων προμάχων συμπολιτῶν του πεσόντα, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐπίμοχθον τοῦ διδασκάλου ἔργον. Μετὰ τοῦτο εἰς τὸ ἐν Δίγινῃ πρότυπον διδασκαλεῖον τελειότερον καταρτισθεὶς καὶ ἐπισήμως διὰ νομίμου πτυχίου διδάσκαλος ἀναγνωρισθεὶς διωρίσθη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν νομαρχιακὸς δημοδιδάσκαλος, ἀμα τῷ συνοικισμῷ αὐτῆς, καὶ πενήκοντα ὅλα ἔτη (ὧν τὰ 23 ὡς διευθυντῆς ἰδιωτικοῦ παρθεναγωγείου) διετέλεσε διδάσκων τοὺς Ἐρμουπολίτας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς πόλεως ὑπὲρ ἀνδρὸς εὐδοκίμως ἀείποτε τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον ἐκπληρώσαντος πάντοτε ἐξεδηλοῦτο ζωηρὰ ὑπὲρ αὐτοῦ, μάλιστα δὲ ἐξ ὅτου παθῶν καιρίως ἐφαίνετο ταχέως πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου χωρῶν. Στέφανοι τρεῖς προσηνέχθησαν τῷ νεκρῷ αὐτοῦ, ὁ μὲν παρὰ τοῦ συλλόγου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει συναδέλφων του, ὁ δὲ παρὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν δημοτ. Σχολείων, καὶ ὁ τρίτος παρὰ τῶν ἐν Σύρῳ παρεπιδημούντων Κρητῶν. Ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἀγ. Νικολάου κηδευομένῳ τῷ ἀπήγγειλε λόγον συγκινητικὸν ὁ συμπο-

λίτης καὶ φίλος ἡμῶν, ὁ ἐλλόγιμος γυμνασιάρχης Σύρου κ. Β. Φιλάκης, καταλλήλως ἐξυμνήσας τὰς ἀρετὰς, τὴν φιλοπατρίαν, δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν τοῦ ἀνδρός. Ἐν δὲ τῷ νεκροταφείῳ συγκινητικώτατα ὠμίλησεν ἐπ' αὐτῷ ὁ συνάδελφος καὶ φίλος του κ. Γ. Κουκουλάς, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ δικηγόρος κ. Φ. Σαρρῆς κατάλληλον ἔμμετρον προσφώνημα, πολὺ τὸ φιλόπατρι καὶ τὸ ἠρωϊκὸν ἐνέχον. Οὕτως ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἡ πόλις ἡμῶν ἐστερήθη δύο τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δαδούχων, τοῦ μακαρίτου πρεσβυτέρου τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ καθιδρυτοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Σύρῳ Φρειδ. Ἰλδνερ καὶ τοῦ Ἐμμ. Μαγκάκη, οὗτινος τὴν πολυετῆ ὑπηρεσίαν ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ἐκτιμῶσα, ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τῶν ἵπποτῶν τοῦ Σωτήρος. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐνομίσαμεν καθῆκον νὰ γράψωμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ», παραδίδοντες οὕτω τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, καὶ προϊστάντες τὸν βίον καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ὑπόδειγμα μιμήσεως οὐ μόνον τοῖς ἐξ αὐτοῦ (οἷς συλλυπούμεθα οὕτω πολυτίμου πατρὸς καὶ συγγενοῦς στερηθεῖσιν) ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς μαχθοῦσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, ἤτοι τῆς ἡμερεύσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἠθικοποιήσεως αὐτοῦ.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίου

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΓΚΑΚΗ

Κόρη σεμνή καὶ πένθιμος, τῶν ἐλεγείων Μοῦσα,
Παράδοσον τὸ δάκρυ μου εἰς τὰ πτερὰ τῶν χρόνων,
Καὶ τὸν πικρὸν μου στεναγμὸν καλλιπεῶς ὑμνοῦσα,
Ἐρμήνευσον ἀμείωτον τὸν τῆς ψυχῆς μου πόνον.

Σ' ἐπικαλοῦμαι πένθιμος τὸ δάκρυ μου νὰ σπείσης·
Εὐγνωμοσύνης νεκρικὴν κηροῦ λαμπάδα ἔψε,
Καὶ τὴν μελάνην ἄλλοθι, ὦ Μοῦσα, μὴ ζητήσης·
Στὸ κοῖλον τῆς καρδίας μου τὸν κάλαμόν σου βάψε.

Ἔνα πρὸς ἕνα πίπτουσι τὰ φύλλα τῶν στεφάνων,
Τοῦ κύκλου ὃν ἀπῆρτιζε τὸ γένος τῶν ἠρώων·
Ἐγκαταλείπουν ἀθληταὶ τὰς φάλαγγας τῶν νάνων,
Καὶ νάνοι, τοὺς προπέμπομεν μὲ κοπετὸν καὶ γόν.

Δὲν εἶναι μόνοι ἦρωες ὅσοι εἰς τοὺς πολέμους,
Στέρνα γυμνὰ προβάλλουσι εἰς στίφη ὀπλισμένα,
Ἡ ἀψφουῦντες κύματα, σκοπέλους καὶ ἀνέμους,
Φέρουσι σκάφος ἀβλαβὲς εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

Εἶναι προσέτι ἦρωες καὶ μάρτυρες ἀκόμα
Ὅσοι ὑπὲρ τὸν ἥμισυ μοχθήσαντες αἰῶνα,
Μὲ πνεῦμα ἀγριότητος, μὲ τὸ χρυσοῦν τῶν στόμα,
Τὴν χέρσον γῆν μετέβαλλον εἰς ἡδιστὸν ἀνθῶνα.

Πλὴν πόσον εἶναι σύντομος τῶν ἀγαθῶν ὁ βίος! . . .
Χειμῶνος πῶς δὲν διαρκεῖ πλείοτερον εὐδεῖα;
Τὰ ἔργα τῶν ἀθάνατα· καὶ ἡ ζωὴ ὁμοίως
Ἐπρεπεῖν ὡς ἡ μνήμη τῶν νὰ ἴναι αἰωνία.

Δὲν πρόκειται οἱ στίχοι μου ἡρέμα νὰ ἀμβλύνουν,
Εἰς τὰς καρδίας συγγενῶν, τοῦ πένθους τὴν ἀκίδα·
Παγκόσμιον οἱ ἀγαθοὶ τὸ πένθος τῶν ἀφήνουν·
Ἀνήκουσιν εἰς τὸν λαὸν ἀνήκουσιν στὴν Πατρίδα.

Εἶδον κλειστὸν καὶ κάτωχρον τὸ εὐγλωττόν σου στόμα,
Τὸ στόμα ποῦ μ' ἐδίδαξε τοῦ Ἑλληνοῦ τὴν γλῶσσαν,
Κι' ἐνῶ νεκρὸν σὲ ἔβλεπε τὸ ἔνδακρό μου ὄμμα
Εἰς τὴν ψυχὴν μου εὐρισκον εὐγνωμοσύνην ζῶσαν.

Εἶναι πτωχὴ ἡ Μοῦσά μου, μεγάλη ἡ καρδία
Καὶ πνίγεται εἰς τὸν στενὸν τῆς ἀρμονίας χῶρον.
Τὸν ὑστατόν μου ἀσπασμόν, σεπτὴ σκιὰ γλυκεῖα,
Δέξαι, καὶ δύο δάκρυα εὐγνωμοσύνης φόρον.

Ἐρνέστος Νοννὸς

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν καθήμενος πρῶταν τινὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ χωρίου μας, ἤκουσα φιλονεικούντας τὸν πρῶτον δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ δήμου ἡμῶν μετὰ τοῦ γυναικαδέλφου του ἐντὸς τοῦ καταστήματός του. Ὁ δὲ σύγγαμβρος τοῦ κ. παρέδρου, καθήμενος πλησίον μου, ἐγερθεὶς ἐπορεύθη εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἔριδα τῶν συγγενῶν του. Ἀλλ' ἀντὶ χάριτος πρὸς τὸν προσδραμόντα νὰ τοὺς εἰρηνεύσῃ συγγενῆ, παρετήρησα τὸν σύγγαμβρόν του κ. πάρεδρον κρατοῦντα εἰς χεῖρας τὴν μάχαιραν τοῦ ὀψοπωλείου του καὶ ἀποπειρώμενον νὰ φωνεύσῃ τὸν συγγαμβρόν του, ὅστις τόπον δίδων τῇ ὀργῇ ἀπεχώρησε βαναύσως ὑβρίζομενος παρὰ τοῦ ἐκμανέντος κ. παρέδρου. Τὸ τοιοῦτον μοὶ ἐπροξένησεν ἀλγεινὴν αἴσθησιν, ἀναλογιζομένῳ ὅτι ὁ κ. πάρεδρος, δημοτικὸς ὢν ἄρχων τοῦ δήμου μου, ἐπομένως δὲ προωρισμένος νὰ δημαρχῇ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. δημάρχου, δὲν ἔχει οὔτε τὴν πρέπουσαν ἀνατροφὴν οὔτε σέβεται τὴν θέσιν του καὶ τὸ ἀξίωμά του. Ἐξ ἐναντίας δὲ ἐθαύμασα τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τοῦ ὑβρισθέντος, διότι οὔτε βίαν κατὰ τῆς βίας, οὔτε ὕβρεις κατὰ τῶν ὕβρεων τοῦ ὑβριστοῦ του ἀντέταξεν, οὔτε κἂν κατεδέχθη, καταφεύγων εἰς τὴν δικαιοσύνην, νὰ διδάξῃ αὐτὸν νομίμως τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι. Ἐπίστευσα δὲ ὅτι ἡ καλὴ αὕτη καὶ εὐαγγελικὴ ὑπομονὴ τοῦ ὑβρισθέντος ἤθελε συνετίσῃ τὸν ὑβριστὴν πάρεδρον, καὶ ὅτι ἤθελε μεταμεληθῆ δι' ὅσας ὕβρεις ἐξήμεσε κατὰ τοῦ συγγαμβροῦ του. Ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν τούτων ἐγένετο, διότι περισσότερον θρασυθεὶς ἐπετέθη εἰς τὸν λιμένα Πανόρμου κατὰ τῆς συζύγου του συγγαμβροῦ του, καὶ ἐξύβρισεν αὐτὴν εἰς τὰ τίμια καὶ ἱερώτατα, οὔτε τὴν συγγένειαν σεβασθεῖς, οὔτε ἀνανδρὸν θεωρήσας νὰ ἐπιτεθῇ, ἀνὴρ αὐτὸς ὢν, κατὰ γυναικὸς, ἀδελφῆς τῆς συζύγου του. Ἀπέφυγα νὰ ἐκθέσω τὰ ὀνόματα τῶν ὑβρισθέντων παρὰ τοῦ κ. παρέδρου μας συζύγων, διὰ νὰ μὴ γείνωσι σκάνδαλα. Θὰ πράξω δὲ τοῦτο ἂν ὁ κ. πάρεδρος δὲν συνετισθῇ καὶ θὰ ἐλεεινολογήσω τότε τοὺς ἐλογεῖς τοῦ Δήμου Πανόρμου, διότι τοιοῦτον ἄγριον ἀνθρωπὸν ἐξέλεξαν πρῶτον μετὰ τὸν κ. Δημάρχον δημοτικῶν τῶν ἄρχοντα.

Διατελῶ μετὰ πάσης ὑπολήψεως.

Ἐν Πανόρμῳ (Γήνου), τῇ 15 Δελεμβρίου 1883.

Εἰς Πανορμῆτης

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Λίρα	Ἀγγλίας	δραχ.	παλ.	30.20
»	Τουρκίας	»	»	27.60—70
»	Γαλλίας	»	»	24.30—40
Τάλλ.	Τουρκικὸν	»	»	5.10—12
»	5/φραγκον	»	»	6.05